

Viri Celeberrimo ac Doctissimo
 Paulo Danieli Longolio
 L. L. P.
 Arnobius. Drakenborch.

Ut voluntati tuæ morem geram, nihil antiquius habeo, quam
 ut prima hac occasione excerptorum Livianorum ac Ciceronum
 Clodii commissurum factum te doceam. Tuus itaque, Vir Celeberrime,
 me ex omnia, quæ vel interisse, vel intercepta fuisse existimarem,
 tandem, ante hos paucos dies salva accepi, simul cum addita ipsius
 Clodii epistola, quæ omnem negligentiam a se in fratrem amoliri
 conatur. Verum, quicquid etiam præterat, culpam fatenti donare,
 et summo jure experientem absolvere nequeo. Si enim, quod mandatum
 erat, cura sibi fuisse se offendere voluisset, literas tuas non patri, sed
 patri tradere debuisset, qui per quolibet diem statim horis impetadamo
 Trajectum proficiscuntur, et, ut commodis incolarum consulunt, per
 varia urbis ipsius loca capfulas expositas habent, quo litera perferantur,
 ne ex reprohoribus maxima urbis partibus ad vectoriarum stationem
 usque excurrere necesse sit. Id interim plurimum gaudeo, series per

ejus negligentiam typographis datus, non fuisse diuturnas. Quam primum enim varias, quæ quibus per duas tresve hebdomadas morate erant, acceperim, telum interruptam portare perrexerunt, et in ea nunc naviter desudant. Fac igitur, Vir Celeberrime, ut, si quid tibi graviora negotia tibi concedant, excerpta quinti et sequentium librorum quam primum accipere queam, aut certe ad tempus presto sint.

Aegyptium ad Hæm de Bauthanatis, priusquam ultime tue mihi traderentur, jam ad Westemium remiseram; cuius cura nunc tibi redditum fore spero. Quod autem cum mihi commodare volueris, gratias tibi ago maximas. Verum oleum et operam perdidit Westemius, quod librum huic Lipsi usque ipsi meo petierit, quem proxime Amstelædamo ab amicissimo D'Orville accipere potuissem. Cum enim Aegyptium in itinere Italico sibi comparasse, et in Belgium adtulisse noverim. At potius mandarem, ut videres, si Lipsi, quo frequentius bibliopole Itali ad mercatum confluant, venalem prostantem reperire posset. Sciebam enim me postea eo opus habiturum, ut inde adnotationes, quæ ex prioribus exemplis, exprimeretur ipsum Hæm, et simul exciperetur expositio Aegyptij; cuius partem Livio cum nonnullis alijs opusculis, ipsi valuisse interservientibus, subicere inense est.

Partem Livij prelo expressam, quam videre te velle significasti, ubi primum

possem, misissem, si id ex pacto convento cum typographis iuncto mihi
 integrum fuisset. Ipsi enim mihi, & in vicem ego ipsis religiose polliciti
 sumus, nos curaturos, ne, priusquam universum opus typis descriptum
 sit, aut certe ad finem vergat, in usumquam manum perveniat. Hinc
 factum est, ut, quum olim eandem rei memoriam faceres, non aliud
 tibi promittere potuerim, quam operam datam, ut integri animi spatio
 Livium evolvere ac perlegere possis, priusquam publice esset; & nunc
 etiam promitto, me dictis fatis futurum. Ut itaque his tibi satisfieri
 patia, & etiam atque etiam rogo. Neque id potest denegabis, quia tua est
 in amicos indulgentia, nisi, ut perfide fidem datam fallam, exigendum
 existimes.

Antzenio, qui cum nova nupta super aliquot dies Trajecti moratus est,
 ex priori epistola tua prelegi, quae ipsi de Pliniam Panegyrici varijs
 locutionibus indicata volebas. His autem respondit, ut, ubi commodissimum
 foret, codicem conferres. Se enim nondum urguere. Id autem tanto libentius
 minto, ut inde intelligas, operam ipsi addictam non impediri, ne Livij
 mei memor esse possis.

Vale, Vir Celeberrime, idque tibi persuade, ubi tibi atque eruditis
 laboribus tuis ex usu esse poteris, operam meam tibi paratissimam fore.

Dabam Trajecti die xxvi. Junij anno Cl. lcccxxxiii.

